

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **Z. Ł.**

skazanego za popełnienie czynu z art. 148 § 2 pkt 3 i 4 k.k. w zw. z art. 65 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)
w dniu 16 kwietnia 2026 r.,
wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 10 lipca 2019 r., sygn. akt II AKa 33/19,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt V K 72/10,

p o s t a n o w i ł:

oddalić wniosek

UZASADNIENIE

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku ma charakter wyjątkowy, dlatego potrzeby zastosowania wstrzymania wykonania kary nie może uzasadniać sama czynność procesowa - wniesienie wniosku o wznowienie postępowania. Potrzeba ta aktualizuje się po pierwsze dopiero wówczas, gdy po wstępnym zapoznaniu się z argumentami uzasadniającymi złożenie takiego wniosku, a jeszcze przed jego rozpoznaniem na posiedzeniu w trybie art. 544 § 1 k.p.k., w perspektywie rysowałoby się choćby i hipotetyczne prawdopodobieństwo, że prawomocny wyrok skazujący zostanie obalony wskutek stwierdzenia tak poważnych błędów, że już na

obecnym etapie można mówić by o tym, że w obrocie prawnym funkcjonuje niesprawiedliwy wyrok i skazany został niewinny człowiek i po drugie wystąpiłyby szczególne, wyjątkowe okoliczności pozwalające przyjąć, iż wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować nieodwracalne, niekorzystne dla skazanego skutki. Analizując treść poszczególnych podniesionych w postulacie obrońcy argumentów, w kontekście treści uzasadnienia wyroków Sądów pierwszej i drugiej instancji, nie można obecnie - niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności kasacji - przyjąć, że zostaną one uwzględnione. Tego stanu rzeczy nie zmienia fakt powołania we wniosku bezwzględnej przyczyny odwoławczej, którą w niniejszej sprawie jest art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Jeżeli nawet rozpoznanie sprawy potwierdzi zasadność podniesionej sygnalizacji, to nie można tego poczytać za argument do zastosowania instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia Sądu Apelacyjnego skazującego Z. Ł. na karę dożywotniego pozbawienia wolności za popełnienie zbrodni zabójstwa, albowiem ewentualne stwierdzenie wadliwości składu sędziowskiego Sądu Najwyższego orzekającego co do kasacji nie ma najmniejszego wpływu na winę skazanego.

Stan zdrowia skazanego nie jest podstawą do zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. W sytuacji gdy ciężka choroba uniemożliwia mu wykonywanie kary pozbawienia wolności rozwiązaniem jest skorzystanie z przepisów Oddziału 10 kodeksu wykonawczego (art. 150 i 151 k.k.w.).

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]